



Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-437/13

Unitrading Ltd
versus
Staatssecretaris van Financiën

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden)

Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Imporditollimaksu sissenõudmine — Kauba päritolu — Tõendid — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Liikmesriikide menetlusautonoomia

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (kuues koda), 23. oktoober 2014

Euroopa Liidu õigus — Põhimõtted — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Imporditollimaksu sissenõudmine — Tõendid imporditud kauba päritolu kohta põhinevad analüüsidel, mille tegi kolmas isik, kes keeldub täiendava teabe esitamisest — Järelduste paikapidavuse tolli poolt kontrollimata jätmise — Lubatavus — Siseriikliku kohtu hinnang — Tingimused

(Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artikkel 47)

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui toll siseriiklikust menetlusõigusest lähtudes tugineb imporditud kauba päritolu käsitlevate tõenditena kolmanda isiku tehtud analüüside tulemustele, mille kohta see kolmas isik keeldub esitamast täiendavaid andmeid nii tollile kui ka deklarandile, mistõttu on raske või võimatu kontrollida tehtud järelduste paikapidavust või järeldusi ümber lükata, tingimusel, et järgitakse tõhususe ja võrdvärsuse põhimõtteid.

Nimelt ei ole põhimõtteliselt rikutud harta artiklis 47 ette nähtud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele siis, kui asjaomane pool saab õiguspäraselt vaidlustada sellise tõendi asjakohasuse, mille paikapidavust kõik menetluspoolel ja vaidlust lahendav kohus ei saa täielikult kontrollida, eelkõige väitega, et seda tõendit saab kasutada ainult kaudse tõendina väidetavate faktiliste asjaolude kohta, ning esitades muid tõendeid, mis toetavad tema lahknevat seisukohta. Kuna sellega seoses sätestab tolliseadustiku artikkel 245, et liikmesriigid kehtestavad artiklis 243 ette nähtud kaebemenetluse rakendussätted, siis kehtestab selliste kaebuste menetluskorra liikmesriik oma sisemises õiguskorras, kusjuures selline kord ei tohi olla ebasoodsam kui samalaadsete siseriiklike kaebuste puhul (samaväärsuse põhimõte), ning see ei tohi muuta ühenduse õiguskorraga antud õiguste teostamist praktiliselt võimatuks või ülemäära raskeks (tõhususe põhimõte). Kui siseriiklik kohus tuvastab, et deklareeritud kauba päritolu tõendamiskoormise lasumine selle võla tasumise eest vastutaval isikul, nii et tema peab tõendama tolli kasutatud kaudse tõendi paikapidamatust, võib sellise tõendamise muuta võimatuks või ülemäära raskeks eelkõige seetõttu, et tegemist on andmetega, mis ei saa olla maksukohustuslase käsutuses, siis peab see kohus tõhususe põhimõtte järgimise eesmärgil kasutama kõiki siseriikliku õigusega talle võimaldatud menetluslikke abinõusid, mille hulka kuulub ka vajalike menetlustoimingute määramine. Kui aga siseriiklik kohus, olles kasutanud kõiki tema käsutuses olevaid menetluslikke abinõusid,

tuvastab, et asjaomase kauba tegelik päritolu on deklareeritust erinev ning deklarandilt täiendava tollimaksu sissenõudmine või talle ka trahvi määramine on põhjendatud, siis ei ole selle kohtu poolt vastava otsuse tegemine harta artikliga 47 vastuolus.

Kui tollil ei ole võimalik anda täiendavat teavet asjaomaste analüüside kohta, tuleb siseriikliku menetlusõiguse alusel otsustada, kas on toll kohustatud rahuldama huvitatud isiku taotluse asjaomase kauba taotleja enda kulul analüüsimiseks deklareeritud päritoluriigis ja kas tähtsust omab asjaolu, et teatava aja jooksul säilitati kaubaproovide osi, mida huvitatud isik oleks võinud kasutada teises laboratooriumis kontrollimiseks, ning kas jaatava vastuse korral on toll kohustatud teavitama huvitatud isikut selliste kauba säilitatud osaproovide olemasolust ning sellest, et viimasel on õigus nõuda võimalust kasutada proove selliseks paikapidavuse kontrolliks.

(vt punktid 26–30, 35 ja resolutsiooni punktid 1 ja 2)